

K·MEO

UN TEMA TEMPTADOR COM LA CARN MATEIXA

Dues ex monges denunciien abusos sexuals

Em dic Glòria i parlo jo perquè la Mirjam té una altra entrevista.

Després d'anys, hem aconseguit superar el mur de silenci que envoltava al "pare" Marko, un jesuïta que va abusar sexualment de nosaltres quan encara érem monges. Finalment, el Departament Doctrinal del Vaticà, ens ha assegurat que demanarà informació i estudiarà la manera d'actuar. D'entrada el procediment a seguir semblaria fàcil. Al "pare" Marko l'han denunciat totes les comunitats de monges per on ha passat i fa un temps que ha estat expulsat de l'ordre. El Vaticà però, s'ho pensa. Què hi farem. Esperar, com sempre.

És tradició vaticana, mostrar-se contundent amb els pecats dels altres. Qui més qui menys ha estat amenaçat de foc etern. La Mirjam i jo hem passat més

d'una nit en vetlla imaginant les tortures de l'infern... I només havíem pensat una miqueta. Però quan el pecat es filtra al Vaticà (és a dir, al clergat masculí) la Institució es mostra més benèvola. Generalment ni castiga, simplement allunyen com ara han fet els jesuïtes amb el "pare" Marko. És com quan nosaltres fèiem dissabte al convent. Passar l'escombra, treure una mica de pols, netejar la plata i la casa quedava Immaculada.

La Mirjam que és molt sabuda, es passa el dia donant gràcies a Déu per com han canviat les coses. "Ai Glòria, em diu, si sabessis el que deien abans". I m'explica el document que Tertulià va fer signar a la seva dona, jurant que no tornaria a casar-se en cas de quedar vídua. O allò del Talmud on s'ordena

Les nonnes du Vatican en colère

que l'home doni gràcies a Déu cada dia pel fet de no haver nascut dona. O sigui, que mica a mica, la religió gairebé sembla humana... però amb la cosa del sexe, els costa una mica més posar-se al dia. Jo crec que els fa vergonya imaginar al "pare" Marko, manipulant les peces.

Un dels advocats ens va proposar d'explotar el fet de ser dones. Si apart de sagrades, sou dones, la violació serà la hòstia va dir i després es va fer el senyal de la creu, però no és veritat. El Vaticà acull un ramat tan gran que qualsevol carn és bona i si no que ho preguntin a les escolanies.

GARSA PROSTÀTICA

ELS P.P. (PRIMERS PLANOS) DEL P.P.

Incendi a València

Cent trenta vuit pisos repartits en dos edificis i amb gairebé cinc cents veïns, van cremar com una torxa a la velocitat d'una falla. Com sempre després d'una desgràcia, es multipliquen les teories sobre la causalitat de l'accident. En el cas de València, es parla de les fortes ratxes del vent, del revestiment exterior de l'edifici, dels tendals... Són els arguments del moment. Més endavant sortiran a la llum raons de més profunditat.

Aquestes dues torres van construir-se coincidint amb la febre de l'or de la construcció a Espanya. Cada Ajuntament edificava en el primer solar que trobava. Molta publicitat, molta construcció, molts diners en joc i de ben segur, molta impunitat.

Als Ajuntaments hi ha molta gent que cobra per assessorar, però treballant no tanta. Els tècnics que han de controlar les noves construccions no poden abastar tota la feina que, a tongades, els arriba. I

fan els ulls grossos o a vegades la butxaca grossa. Aquesta és la miserable realitat. Molt probablement passats uns temps descobrirem coses de l'edifici de València que aniran més enllà del vent i els tendals. Trobarem incompliments en els materials, falles de construcció, revisions precàries, permisos confosos... el de sempre, el que seguirà succeint sempre. I d'aquí a molts anys, tindrem sentència prescrita.

El que no prescriurà amb vergonyant insistència, és el paper dels polítics davant les tragèdies. Aquesta vegada la imatge ha resultat especialment desagradable.

Acabats d'escollir per ocupar la Generalitat Valenciana i l'Ajuntament

de la ciutat, els responsables del P.P. han vist en l'incendi l'oportunitat d'agafar protagonisme. Al fons l'edifici en flames, al davant ells amb les millors gales explicant amb pèls i detalls les estratègies que tenen preparades. Abans d'apagar el foc, el P.P. ja ha felicitat als bombers que segueixen llençant aigua, a la policia que fins ara només tenen acordonada la zona i sobre tot a ells mateixos perquè tenen les solucions adequades.

Al final, molt al final, el P.P. permet que la Delegada del Govern informi de morts i ferits, que en principi era el que interessava. Grotesca imatge, impresentable de no ser que passa a Espanya. Menysteniment d'una classe política que aprofita les desgràcies dels altres pel seu benefici. Lamentable.